

הכנסת
מרכז מחקר ומידע

מסמך רקע לדיון בנושא :

סחר בנשים - מחקר השוואתי

מוגש לוועדת החקירה הפרלמנטרית בנושא סחר בנשים

הוכן ע"י : ניבי קליין עוזרת מחקר ומידע
אישור בממ"מ : שחר גולדמן, ראש תחום משפט וממשל

ו' אלול, תשס"א
25 אוגוסט, 2001

תמצית

מידי שנה מיליוני גברים, נשים וילדים מועברים ממדינה למדינה, ברחבי העולם בעבור תמורה כספית למטרות עבודה בכפייה. ביניהם קיים שיעור גבוה של נשים ונערות צעירות הנחטפות ונמכרות לעבודה בכפייה בזנות.

שיעור התופעה ברחבי העולם בכלל ובמדינות השונות בפרט, לא ידוע אך ההנחה הרווחת היא כי מדובר בתופעה גלובלית הולכת וגדלה אשר בבסיסה עומדות הפרות בוטות של זכויות האדם. מסמך זה מציג את דרך התמודדותן של מדינות שונות עם תופעת הסחר בבני אדם באמצעות חקיקה ישירה או חקיקה בלתי ישירה בנושא. בנוסף, מציג המסמך אמנות והסכמים שונים בנושא סחר בבני אדם.

כמו כן, מוצגת במסמך דרך ההתמודדות של המועצה האירופית והאיחוד האירופי עם תופעת הסחר בבני אדם על ידי הקמת שתי תוכניות (STOP ; DAPHNE) תוכנית DAPHNE אשר נוצרה על מנת לעזור לארגונים לא ממשלתיים במלחמה באלימות נגד נשים, בני נוער וילדים מכל צורות האלימות וניצול מיני מסחרי, סחר וצורות אחרות של ניצול. מטרתה של תוכנית STOP היא לעודד את קיומן של רשתות שיתוף פעולה בין מגוון אנשים אשר אחראיים על הפעילות כנגד הסחר בבני אדם והניצול המיני של ילדים במדינות החברות.

קיימת בעיה בהגדרה לא אחידה של המושג סחר בנשים בקרב מדינות שונות וארגונים שונים. בעיה זו עלולה לגרור התייחסות לא שווה מבחינה חוקית לסוחרי נשים. כמו כן נראה כי יש מקום לבחינת שיתוף פעולה אם על ידי הסכמים בילטרליים ואם על ידי הסכמים אחרים עם מדינות המוצא של הנשים הנסחרות.

מתוך הסקירה ההשוואתית לגבי החקיקה בנושא סחר בנשים ניתן לראות כי רוב החוקים נוטים להיות מוגדרים בצורה אקסקלוסיבית במונחים של סחר למטרות זנות או ניצול מיני. יש מקום לבחון את חקיקתם של חוקים אשר יתייחסו אף לצורות אחרות של סחר ועבודה בכפייה.

1. רקע

חרף ההגדרות המסועפות של המושג סחר בבני אדם (Trafficking in Human Beings), ישנה הסכמה הולכת וגדלה כי בעיית הסחר בבני אדם משמעותה העברת בני אדם ממדינה למדינה בעבור תמורה כספית, למטרת ניצולם לעבודות בכפייה. הסחר בנשים וילדים נתפס בקרב הקהילה הבינלאומית כהפרה ברורה ובוטה של זכויות האדם; כצורה של עבדות וכצורה פרטיקולרית של אלימות נגד נשים.

בין הנסחרים קיים מספר גדול מאוד של נשים צעירות ונערות הנחטפות ונמכרות לעבודה בזנות בכפייה וצורות אחרות של עבדות מין.

על פי כל הנוגעים בדבר, הסחר בנשים הינו בעיה מורכבת ורב ממדית אשר מצריכה תגובה משותפת בינלאומית. שורשה של הבעיה טמון בחוסר שוויון ברמה הסוציו - אקונומית וברמה המגדרית.

השיעור המלא של הסחר בקרב מדינות ה-OSCE¹ (הארגון לביטחון ושיתוף פעולה באירופה) ובעולם כולו לא ידוע. אופיו המתרחיף והלא חוקי של הסחר, חוסר בנתונים ובמחקר בתחום, וההגדרות השונות למושג סחר בנשים מקשים על קבלת סטטיסטיקות אמינות. בנוסף, מספר מועט של קורבנות סחר מבקשים או מדווחים על הסחר למשטרה. כתוצאה מכך, הערכותיהם של ארגונים לא ממשלתיים ושל ארגונים רשמיים אינן מדויקות.

הנשים הנסחרות מגיעות מארצות מתפתחות שונות באמריקה הלטינית, אסיה ואפריקה, כולל קולומביה, ברזיל, הרפובליקה הדומיניקנית, ניגריה, מרוקו, סין, תאילנד, ויטנאם והפיליפינים. כמו כן, מדינות מוצא נוספות כוללות את הפדרציה הרוסית, אוקראינה, פולין והמדינות הבלטיות. ארצות היעד העיקריות לנשים נסחרות כוללות את הולנד, בלגיה, גרמניה, אוסטריה, שווייץ, איטליה, ספרד, יוון, טורקיה, בריטניה, קנדה וארה"ב, קפריסין, בוסניה – הרצגובינה, שוודיה, דנמרק, פינלנד ונורווגיה.

לגבי שנת 1997 לדוגמה, קיימת הערכה כי 175,000 נשים ונערות נסחרו ממדינות ה-OSCE במרכז ובמזרח אירופה ומהמדינות החדשות המצטרפות למדינות ה-OSCE. בנוסף, מדינות ה-OSCE במערב אירופה ובצפון אמריקה ממשיכות להיות יעדי סחר עיקריים בעיקר ממדינות מתפתחות באסיה, אפריקה ואמריקה הלטינית.

הסוחרים שמים לעצמם כמטרה נשים צעירות ונערות החיות במדינות בהן המצב הסוציו-אקונומי קשה, וההזדמנויות הניתנות לנשים מוגבלות בצורה קיצונית. שיטות הגיוס של הסוחרים מגוונות, אך תמיד מערבות צורה כזו או אחרת של כפייה או הונאה. בדרך - כלל העבודות המוצעות לנשים הן למשרת אחיות, ספריות, אומנות, עובדות משקי בית, מלצריות, דוגמניות או רקדניות. המגייסים יכולים לפנות אל משפחותיהן של הנשים הצעירות, או לגייס אותן דרך מסיבות שידוכין הנעשות על ידי משרדי שידוכין. במדינות מסוימות, נשים ונערות נחטפות ומוברחות דרך הגבולות על ידי "חברים" תוך כדי טיול או בילוי. במדינות אחרות, נשים צעירות ונערות נמכרות לסוחרים על ידי בני משפחתן, "חבריהן", או מוסדות מדינתיים כמו בתי יתומים. מספר נשים מגיעות לארצות אחרות לחתונה מתוכת או מסודרת, רק על - מנת שבשלב מאוחר יותר תכפה עליהן זנות על ידי "בעליהן". לעיתים, הסוחרים מבריחים את הנשים תוך שיתוף פעולה עם סמכויות ההגירה.

הרבה נשים (בעיקר ממרכז אירופה וממזרח אירופה) יכולות להיכנס לארצות היעד (במדינות ה-OSCE) בצורה חוקית על ידי אשרות סטודנט, תייר או אישורי עבודה זמניים ולאחר מכן, הן נשארות מעבר לתוקפה של הויזה. נשים אחרות נכנסות בתואנה של "כלות מוזמנות בדואר". במדינות מסוימות, כמו קנדה ושווייץ, נשים יכולות להחזיק בויזות של רקדניות, מארחות, או אמניות אשר מאפשרות כניסה חוקית לארץ. כאשר לא ניתן להשיג אישורי עבודה זמניים או

¹ הארגון לביטחון ושיתוף פעולה באירופה כולל 55 מדינות משתתפות מאירופה, מרכז אסיה וצפון אמריקה. הארגון פועל למניעת קונפליקטים, ניהול משברים והשיקום לאחר קונפליקט.

אשרות תייר, הסוחרים יכולים בקלות רבה לזייף את תעודות המעבר של הנשים במוסדות המקומיים.

חשוב לזכור כי הרבה נשים צעירות ונערות אשר נסחרות יודעות כי הן יעבדו בתעשיית המין, אך ההונאה והמרמה היא לגבי תנאי העבודה שלהן. תנאי העבודה של הנשים הצעירות הנסחרות בתעשיית המין הם לעיתים קרובות ברוטליים. רוב הנשים מאולצות לקיים יחסי מין עם 15 – 20 לקוחות ביום. הן עלולות להידבק באיידס או במחלות מין המועברות באמצעות יחסי מין ולכן הן עשויות לסבול מבעיות בריאותיות בטווח הארוך הקשורות באונס קבוצתי או בניצול פיסי. כמו כן, חוקרים רבים רואים בסחר בבני אדם ובעבודה בזנות בכפייה בעלי השפעה מכרעת על מצבן הנפשי של הקורבנות.

למרות תשומת - הלב ההולכת וגדלה ברמה הפוליטית הבינלאומית, מעט מדינות נקטו באמצעים הולמים על - מנת להגן על קורבנות סחר ולתבוע את הסוחרים.²

ביולי 2001 הגיש מזכיר המדינה האמריקאי דו"ח לקונגרס אשר הציג ממצאים לגבי תופעת הסחר בבני אדם במדינות שונות. בהכנת הדו"ח, המהווה חלק מיישום החוק להגנת קורבנות סחר חמור בבני אדם ואלמות של שנת 2000, ביקשה מחלקת המדינה את המידע משגרירויותיה ונציגויותיה ברחבי העולם. דיווחי השגרירויות והנציגויות שיקפו את הדיונים בממשל המקומי, בארגונים הלא ממשלתיים המקומיים, פקידי הגירה, המשטרה, עיתונאים וקורבנות, בנוסף לסקירות הממשל ולדיווחי העיתונות והארגונים הלא ממשלתיים.

המדינות הנכללות בדו"ח דורגו בהתאם למידה בה הן עומדות בסטנדרטים המינימליים שמציג החוק:

בדרגה מס' 1 נכללות מדינות אשר עומדות בצורה מלאה בסטנדרטים המינימליים.

בדרגה מס' 2 נכללות מדינות אשר עדיין לא עומדות בצורה מלאה בסטנדרטים המינימליים, אך הן מתאמצות בצורה משמעותית להביא את עצמן לעמידה מלאה בסטנדרטים.

בדרגה מס' 3 נכללות מדינות אשר לא עומדות בצורה מלאה בסטנדרטים ובנוסף לא עושות כל מאמץ משמעותי להתאים עצמן לסטנדרטים.

דרגה מס' 3	דרגה מס' 2	דרגה מס' 1
אלבניה; בחריין; בלרוס; בוסניה – הרצגובינה; בורמה; הדמוקרטיה הרפובליקנית של קונגו; גבון; יוון; אינדונזיה; ישראל; קזחסטאן; לבנון; מלזיה; פקיסטן; קטר; רומניה; רוסיה; ערב הסעודית; דרום קוריאה;	אנגולה; בנגלדש; בנין; ברזיל; בולגריה; בורקינה פאסו; קמבודיה; קמרון; סין; קוסטה ריקה; הרפובליקה הציכוסלובקית; הרפובליקה הדומיניקנית; אל סלבדור; אתיופיה; צרפת; ג'ורג'יה; גאנה; גואטמלה; האיטי;	אוסטריה; בלגיה; קנדה; קולומביה; גרמניה; הונג – קונג; איטליה; הולנד; ספרד; שוויץ; טאיוון; בריטניה.

דרגה מס' 3	דרגה מס' 2	דרגה מס' 1
סודן ; טורקיה ; נסיכות האמירויות ; הרפובליקה הפדרלית של יוגוסלביה.	הונדורס ; הונגריה ; הודו ; יפן ; קירגיסטן ; לאוס ; ליטואניה ; מקדוניה ; מאלי ; מקסיקו ; מולדובה ; מרוקו ; נפאל ; ניגריה ; פיליפינים ; פולין ; סיירה ליאון ; סינגפור ; סלובניה ; דרום אפריקה ; סרילנקה ; שוודיה ; תאילנד ; טוגו ; אוגנדה ; אוקראינה ; ויטנאם.	

החוק קובע שלושה מרכיבים אשר מחלקת המדינה משתמשת בהם על מנת לקבוע האם מדינה מסוימת נוקטת באמצעים משמעותיים על מנת לעמוד בסטנדרטים המינימליים.

שלושת המרכיבים הם :

(1) היקף תופעת הסחר בבני אדם במדינה ;

(2) מידת חוסר היענות המדינה לסטנדרטים המינימליים, בעיקר המידה בה הפקידים

הממשלתיים היו מעורבים בסחר בבני אדם ;

(3) אילו אמצעים ניתן לאמץ על מנת לעודד את המדינה לפעול על פי הסטנדרטים המינימליים

לאור משאבי הממשל ויכולתו.

בהתאם לחוק, עם הופעתו של הדו"ח בשנת 2003, מדינות אשר יופיעו במדרגה מס' 3 יהיו חשופות לסנקציות, בעיקר להפסקת הסיוע אשר לא קשור בסחר או סיוע לא הומניטרי³.

2. חקיקה

2.1 חקיקה ישירה בנושא הסחר בבני אדם

2.1.1 ארה"ב

בתאריך ה - 28 אוקטובר 2000 חתם נשיא ארה"ב ביל קלינטון על החוק להגנת קורבנות סחר חמום בבני אדם ואלמות של שנת 2000 (Victims of Trafficking and Violence Protection Act of 2000). החוק מתייחס לנושא ניצול עובדים הנובע כתוצאה מסחר חמום בבני אדם כאשר משמעות המונח סחר חמום היא סחר המלווה בהפעלת כוח, תרמית, כפייה או פגיעה בקטינים. החוק החדש חוקק מתוך ההבנה כי החוקים הקיימים בארה"ב לפני חקיקת חוק זה לא הגנו כיאות על קורבנות הסחר בבני אדם ויתרה מכך, תחת החוקים הקיימים, עברייני סחר בבני אדם התחמקו מענישה הולמת לעבירה שביצעו. הממשל בארה"ב הגיע למסקנה כי על - מנת להרתיע מפני סחר בבני - אדם, יש להסכים כי הסחר הוא עבירה קשה וחמורה מאוד.

עיקרי החוק:

- החמרת הענישה על סחר בבני אדם, קביעת עונש זהה לניסיון לסחר ולסחר בפועל.
- עבירות הסחר ייחשבו לפשע מאורגן בכל הקשור לתוכניות הגנה על עדים.
- הסמכת בתי המשפט לפסוק פיצויים לקורבן הסחר.
- הטלת סנקציות כלכליות על סוחרים בבני - אדם.
- הסמכת בית - המשפט להורות על חילוט רכוש שנעשה בו שימוש למטרות הסחר או רכוש המשקף רווחים מסחר.
- עברייני סחר חמום לא יורשה להיכנס לתחומי ארה"ב.

הסדרים פרוצדוראליים מיוחדים:

- השוואת מעמדם של קורבנות סחר למעמד פליטים לעניין קבלת הטבות סוציאליות.
- החזקת קורבנות הסחר בנשים במקומות מתאימים.
- מתן טיפול רפואי וכל סיוע אחר.
- במקום בו קורבנות הסחר נמצאים בסכנה, על פי החוק קיימת חובה לספק אמצעי הגנה בתנאי סודיות.
- מתן גישה לקורבנות הסחר בנשים למידע בדבר זכויותיהם וכן זכות לשירותי תרגום.
- מתן אשרת שהייה ארעית בארה"ב לקורבנות סחר חמום וכן לעדים פוטנציאליים לפי מכסה של 5000 אשרות שהייה ארעיות לקורבנות סחר חמום בשנה. במקרים כגון אלה, על פי החוק יש לספק לאותם אנשים אשרות עבודה גם כן. חשוב לציין כי ליועץ המשפטי המנדט לקבוע על פי שיקול דעת בנוגע לאישור שהייה של בני משפחת הקורבנות בארה"ב, בין אם מדובר באשרת שהייה ארעית ובין אם מדובר בתושבות קבועה.
- הענקת תושבות קבועה תתאפשר במקרים של נוכחות פיזית רצופה של לפחות 3 שנים

במסגרת היתר חוקי של אדם בעל אופי מוסרי חיובי, אם אותו אדם נעתר לסייע בחקירה והעמדה לדין של עברייני סחר ובתנאי שאם היה עוזב את ארה"ב היה סובל מקשיים מהותיים.

- חובת הכשרת עובדים מיוחדים לטיפול בקורבנות הסחר בנשים במשרד - הפנים ובמשרד - המשפטים האמריקאי.

בנוסף, חוק זה קובע גם סטנדרטים מינימליים למיגור סחר בבני אדם במדינות אחרות. מדינה המעוניינת לקבל סיוע להוציא סיוע הומניטרי מארצות הברית צריכה לעמוד במספר קריטריונים ביניהם:

- הטלת איסור על סחר חמור לצד עונשים על עבירה זו.
- הטלת עונשים מרתיעים על סחר בנסיבות מחמירות כגון: הפעלת כוח, מרמה, הפעלת לחץ, אינוס, חטיפה או גורם למוות או קורבן שהוא קטין.
- הטלת עונשים הולמים על פעולות סחר אשר נעשו במודע.
- נקיטת מאמצים רציניים ומתמשכים למיגור סחר חמור, לרבות הענקת הגנה לקורבנות סחר חמור ועידוד מתן סיוע במסגרת חקירות והעמדה לדין של עברייני סחר; נקיטת פעילות מנע כגון חינוך הציבור ובפרט קורבנות פוטנציאליים; שיתוף פעולה עם ממשלות של מדינות אחרות בחקירה והעמדה לדין; הסדרת הסגרה בתנאים דומים לאנשים המואשמים בעבירות חמורות; פיקוח על הגירה למדינה וממנה כדי לעמוד על תבניות הסחר; ייזום חקירות והעמדה לדין של פקידים ממשלתיים השותפים לפעילות סחר בבני אדם.

בנוסף, קיימים שבעה קריטריונים נוספים המהווים אינדיקטורים לארבעת הקריטריונים האמורים:

- ⊕ האם הרשויות חוקרות ותובעות במשנה תוקף את פעילות הסחר בבני אדם בתוך תחומי המדינה.
- ⊕ האם הרשויות מגנות על קורבנות סחר, מעודדות ועוזרות לקורבנות בחקירה ובתביעה, האם הן מספקות לקורבנות אלטרנטיבות חוקיות לחזרה לארץ המוצא שלהם בהן הם עלולים להתמודד עם מעשי נקם, ולהבטיח כי הקורבנות ייענשו לא בהתאם לעבירות אשר הן פועל יוצא לעבירת הסחר.
- ⊕ האם הרשויות אימצו אמצעים, כמו חינוך הציבור, על מנת להפסיק את הסחר בבני אדם.
- ⊕ האם הרשויות משתפות פעולה עם ממשלים אחרים בחקירה ובתביעה של מקרי סחר.
- ⊕ האם הרשויות מסגירות אנשים המואשמים בסחר כפי שנעשה לרוב כאשר מדובר בפשעים חמורים.
- ⊕ האם הרשויות מפקחות על ההגירה על מנת למצוא עדות לסחר בבני אדם; והאם סוכנויות אכיפת החוק מגיבות בהתאם.

✚ האם הרשויות חוקרות ותובעות במשנה תוקף את פקידי הציבור המשתתפים בסחר בבני אדם, האם הן נוקטות בכל האמצעים נגד פקידים אלה.⁴

2.1.2 הולנד

עיקרי החוק:

החוק ההולנדי אוסר על סחר בבני אדם למטרות ניצול מיני. העונש לביצוע סחר בבני אדם הוחמר בשנת 1994 מחמש שנות מאסר לשש שנות מאסר. במקרה של נסיבות מחמירות כגון ביצוע העבירה בקטין מתחת לגיל 16, אלימות פיזית קשה וסחר מאורגן על ידי שני אנשים או יותר, העונש המקסימלי עשוי להגיע לעשר שנות מאסר.⁵

הסדרים פרוצדוראליים מיוחדים:

- על פי תיקון ב – Alien Code משנת 1988 כאשר קיים חשש כלשהו של סחר בנשים, ניתנת לקורבן שהות של שלושה חודשים אשר במהלכם גירושו מעוכב. תקופה זו מיועדת להעניק לקורבן את הזמן הראוי על מנת לשקול האם ברצונו להתלונן.
- במהלך תקופת שהותו, מעמידות הרשויות לקורבן את האמצעים לשם בדיקה רפואית, או הגשת תביעה אזרחית נגד מבצעי העבירה.
- אם הקורבן מחליט להתלונן הוא זכאי לאשרת תושב ארעי במהלך ההליכים הפליליים מהגשת התלונה ועד לדיון בערעור במידה ומתקיים. אשרה זו מוענקת לקורבן אלא אם מתעוררת התנגדות מבחינת הסכנה לשלום הציבור, הסדר הציבורי או הביטחון הלאומי.
- אם מחליט הקורבן להגיש תלונה לבית המשפט בנושא אי הגשת כתב אישום על ידי התביעה הכללית, זכאי הקורבן לשהות במדינה עד לסיום פרוצדורה זו.
- בנוסף להיתרי השהייה הייחודיים אשר הוזכרו, פתוחה הדרך בפני הקורבן לבקשת אשרת תושב על בסיס נימוקים הומניטריים כדוגמת כלל הזרים במדינה.
- בשנת 1993 נחקק תיקון נוסף על - פיו זכאי הקורבן לאשרת תושבות ארעית אם הוא דרוש לחקירה וניהול התיק הפלילי.⁶

עיקרי הממצאים:

מאז התיקונים שנעשו בחקיקה, מספר הדיווחים ומספר הקורבנות אשר הגישו תביעה ומספר התביעות נגד סוחרים בבני אדם עלה בצורה משמעותית. לא כל הנשים אשר יוצרות קשר עם הארגונים הלא ממשלתיים מעיזות להגיש תביעה. בכל אופן, הצהרותיהן נותנות מידע פנימי לגבי הארגונים והשיטות האופרטיביות של רשתות הפשע המעורבות, המובילות לחשיפה של קורבנות אחרים או שהם יכולים לבוא לידי שימוש כעדות במקרים המבוססים של אישומים אשר נעשו על ידי קורבנות אחרים.

⁴ US Department of Justice Civil Rights Division: Victims of Trafficking and Violence Protection Act of 2000.

⁵ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

משנת 1997 ועד למחצית שנת 2000, דווחו 418 מקרים למשרד התובע. מתוך המקרים הללו, 253 מקרים הובאו לדיון בבית המשפט, ב - 216 מקרים מתוכם נמצאו אשמים.⁷

להלן מובאת דוגמא לגבי מספר המקרים הרשומים בארגון ההולנדי הלא ממשלתי (Foundation Against Trafficking in Women):

שנה	מספר המקרים הרשומים בארגון הלא ממשלתי	מספר הקורבנות אשר הגישו תביעה
1987 – 1984	36	32
1988	38	25
1989	78	21
1991	71	28
1992	71	42
1994	168	69
1996	122	107
1998	219	85

2.1.3 בלגיה

עיקרי החוק:

חוק אשר נחקק בשנת 1995 אוסר בפירוש על סחר בבני אדם. העונש על סחר הוא אותו עונש הניתן על עבירות כגון אונס ותקיפה מינית. אדם אשר תורם בדרך כלשהי, לכניסה או תושבות של אדם זר בבלגיה תוך שימוש בתרמית, אלימות, איומים, או כל צורה אחרת של הפעלת כוח, או מנצל מצב פגיע של התושב הזר בשל מעמדו הבלתי חוקי, הריונו, מחלתו, ליקויו המנטאלי או הפיזי – עובר עבירה שהעונש עליה הוא מאסר של שנה עד חמש שנים וקנס. בלגיה מאפשרת לקורבנות סחר לשהות בגבולותיה באורח ארעי בתנאי שהקורבן משתתף בהליכי החקירה והמשפט.

הסדרים פרוצדוראליים מיוחדים:

- צו הגירוש נגד קורבנות סחר מעוכב בדרך כלל ב – 45 יום.
- במהלך התקופה, מחליט הקורבן אם ברצונו למסור הודעה למשטרה או לחזור למדינת המוצא שלו מבלי לשתף פעולה בהליכים המשפטיים.
- בפרק הזמן המוזכר, ניתנת לקורבנות שהות להתאושש ולקבל שירותי עזר ממרכזי סיוע מיוחדים (בשנת 1999 הקימה ממשלת בלגיה שלושה מרכזי סיוע).

⁶ סחר בנשים – צעדים שננקטו במדינות אחרות; טיוטה. משרד המשפטים.
⁷ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

- אם תוך אותם 45 ימים או מיד עם עזיבת מקום העבירה, הקורבן מגיש תלונה או הודעה נגד מי שניצל אותו למטרה או במשרד התובע הציבורי, גירושו מושהה לתקופה של שלושה חודשים.
- בשלושת החודשים הנ"ל, רשאי הקורבן לעבוד במדינה כאורח ארעי.
- אם התביעה הפלילית לא מודיעה שהוחלט לא לנקוט בהליכים, תוצא לקורבן אשרה ליותר משלושה חודשים (בדרך כלל לתקופה של שישה חודשים עם אפשרות הארכה לשישה חודשים נוספים) באישור משרד הזרים. גם בתקופה זו רשאי הקורבן לעבוד.
- הקורבן רשאי להגיש בקשה לאשרה לזמן בלתי מוגבל אם העבריין הובא בפני בית המשפט. בקשה זו תתקבל אם עדותו של הקורבן היא בעלת חשיבות מכרעת עבור ההליכים המשפטיים ובמספר מקרים מוגבל יותר גם למשפחות הקורבן. האשרות ניתנות לביטול בנסיבות מסוימות כמו חוסר שיתוף פעולה, חזרה למקום העבירה וכאשר הקורבן מעוניין לחזור לארץ מוצאו⁸.

עיקרי הממצאים:

מאז ינואר 1998, ועד לתאריך 31 באוגוסט 1999, אישרו הרשויות צווי מאסר ל – 429 אנשים. באותה התקופה, הוגשו פסקי-דין של 142 מקרים, 104 מתוכם הסתכמו בהרשעות. גזרי הדין היו בין 2 – 6 שנים בבית כלא והקנסות שהוטלו נעו בין \$2,200 - \$22,700⁹.

2.1.4 גרמניה

עיקרי החוק:

החוק הגרמני אוסר על סחר בבני אדם, והעונש על סחר הוא אותו עונש הניתן על עבירות כגון אונס ותקיפה מינית. הממשל חוקר ותובע באופן פעיל מקרים של סחר בבני אדם.

הסדרים פרוצדוראליים מיוחדים:

- לקורבנות סחר מוענקת תקופה של ארבעה שבועות בה מורשים הקורבנות לקבל גישה לשירותים שונים ולמקלט.
- פקידי ממשלה נדרשים להודיע לארגון הלא ממשלתי הרלוונטי על הקורבן, ולהבטיח את שירותיו של יועץ לקורבן.
- הקורבן יכול להיות מגורש מגרמניה לאחר ארבע השבועות אם החליט שאין ברצונו או ביכולתו להעיד נגד העבריין. במקרה כזה, הקורבן מגורש לארץ מוצאו בעזרתו של הארגון הלא ממשלתי.
- הממשלה דרך שגרירויותיה, מפיצה עלוני מידע בנושאים שונים ובהם: תיאור תופעת הסחר בגרמניה, ההליך הנאות לקבלת תושבות גרמנית ואישורי עבודה, מרכזי עזרה לנשים, שירותי בריאות. בנוסף, הממשל הפדרלי מממן כנסים ופגישות למוסדות העוזרים לקורבנות סחר.

⁸ סחר בנשים – צעדים שנקטו במדינות אחרות; טיוטה. משרד המשפטים.

עיקרי הממצאים:

על פי הנתונים שנמסרו למחלקת המדינה האמריקאית 257 מקרי סחר נחקרו ברמה הפדרלית וברמת המדינה בשנת 1999. מתוכם, ב - 176 מקרים הייתה העמדה לדין והתוצאה הייתה 133 הרשעות. הממשל הפדרלי מכשירה מקצועית למשטרה בנושא סחר בנשים. המשרד הפדרלי למשפחה, ותיקים, נשים ונוער מוביל את קבוצת העבודה הבין משרדית בנושא סחר בנשים¹⁰.

2.1.5 ספרד

עיקרי החוק:

חוק ההגירה הספרדי אוסר בצורה ספציפית את פעולת הסחר בבני אדם והעונש על סחר הוא אותו עונש הניתן על עבירות כגון אונס ותקיפה מינית. הממשל חוקר ותובע באופן פעיל מקרים של סחר בבני אדם.

הסדרים פרוצדוראליים מיוחדים:

- אנשים השוהים ללא היתר, כולל אלה הנסחרים, יכולים לקבל אשרת תושב ארעי אם הם מסכימים להעיד נגד העבריינים.
- בסוף התהליך המשפטי, יכולים העדים להישאר בספרד או לחזור לארץ מוצאם.
- הממשל משתף פעולה עם הארגונים הלא ממשלתיים ומספק להם עזרה בעבודה עם קורבנות סחר.

עיקרי הממצאים:

הסטטיסטיקה לגבי הרשעות בנושא סחר בבני אדם אינן נגישות. עם זאת, ידוע כי במהלך שנת 2000 הוגשו כאלף כתבי אישום נגד אנשים המעורבים במידה כזו או אחרת בסחר בנשים או בהברחת מהגרים. חשוב להדגיש כי 312 כתבי אישום הוגשו בעוון אילוף נשים (ספרדיות או זרות) לזנות. הממשל תומך במסעות הסברה נגד סחר בבני אדם בתוך המדינה, וכמו כן, הממשל מספק עזרה למדינות המקור, בעיקר באמריקה הלטינית¹¹.

⁹ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

¹⁰ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

¹¹ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

2.2 חקיקה בלתי ישירה בנושא הסחר בבני אדם

2.2.1 איטליה

עיקרי החוק:

חוק העונשין האיטלקי מגדיר כעבירה כל הסתה ו/או סיוע לניצול זונות, אך לא את הזנות עצמה. יתרה מכך, באיטליה אין חוק ספציפי אשר אוסר על סחר בבני אדם. בשנת 1998 נוצרו מנגנונים להגנה על זרים. החוק החדש לגבי הגירה קבע כי 15 שנות מאסר יוטלו על כל אדם אשר מבריח, שולט ומנצל מהגרים.

הסדרים פרוצדוראליים מיוחדים:

- קורבנות הסחר יכולים להשתתף בתוכניות עזרה סוציאליות ותוכניות אינטגרציה ולקבל גישה לחינוך ותעסוקה – ללא כל קשר לנכונותם לגנות ולהוקיע את העבריינים. התוכניות הללו מאורגנות על ידי ארגונים לא ממשלתיים מוסמכים, בשיתוף פעולה עם הקהילות המקומיות. תוכניות אלה, לא מונעות מקורבנות סחר שלא עבדו בזנות להצטרף לתוכניות.
- החוק האיטלקי מעניק סמכות לראש המשטרה על פי הצעת התובע הציבורי או בהמלצתו, להעניק אשרת תושבות מיוחדת במקרים בהם סובל הזר מהתעללות או ניצול קשה וביטחונו של הזר נתון בסיכון כתוצאה מניסיונו לברוח מארגון פשע או עקב הודעות שמסר במהלך חקירות או עקב הליך משפטי. האשרה ניתנת לתקופה של שישה חודשים וניתנת לחידוש למשך שנה או תקופה ארוכה יותר אם קיים צורך בכך למטרות שיפוטיות. כמו כן, אם אותו אדם מועסק בשעה שהאשרה פגה, ניתן להאריך את תוקף האשרה עד לתום חוזה העבודה¹².

עיקרי הממצאים:

בין השנים 1998 – 1999 הממשל האיטלקי תבע 500 אנשים האשמים בפשעים הקשורים לסחר בבני אדם, ומצאה יותר מ- 100 מהם אשמים¹³.

¹² סחר בנשים – צעדים שננקטו במדינות אחרות; טיוטה. משרד המשפטים.
¹³ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

2.2.2 שוודיה

עיקרי החוק:

בשוודיה, החוק לא אוסר בצורה ספציפית על הסחר בבני אדם. לעומת זאת, רשויות האכיפה בשוודיה מתמודדות עם תופעה זו באמצעות שימוש בעבירות פליליות אחרות.

הסדרים פרוצדוראליים מיוחדים:

- הקורבנות לא מקבלים אשרת תושבות ארעית, ורובם מגורשים באופן מיידי.
- משרדי שירותי רווחה מקומיים מעניקים עזרה דחופה כאשר יש בה צורך.
- הממשלה תורמת לארגונים לא ממשלתיים ולארגונים בינלאומיים אשר לוחמים בתופעת הסחר בבני אדם ברחבי העולם.

עיקרי הממצאים:

מאז שנת 1998, תבעו רשויות האכיפה בהצלחה שבעה מקרי סחר. גזרי הדין לסוחרים נעו בין שנה - שש שנות מאסר¹⁴.

2.2.3 בולגריה

הממשל בבולגריה עושה מאמצים משמעותיים על מנת להלחם בסחר בבני אדם על אף מחסור במשאבים ורמה נמוכה של שיתוף פעולה. בבולגריה אין חקיקה ספציפית לנושא הסחר אך ניתן להשתמש בחוקים אחרים על מנת לתבוע סוחרים בני אדם. העונש על סחר הוא אותו עונש הניתן על אונס. הממשל חוקר מקרים של סחר, מעודד קורבנות להעיד, וכמו כן, קיימות שתי יחידות משטרה הפועלות אך ורק במטרה למנוע סחר בבני אדם. הסטטיסטיקה לגבי התביעות לא נגישה, אבל נראה כי מעט, אם בכלל, סוחרים אשר הועמד לדין עדיין. לא קיימת כל תוכנית ממשלתית למניעה ולהגנה של קורבנות; בכל אופן, הממשל עוזר במימון פרויקטים בנושא הסחר בנשים לארגונים לא ממשלתיים.

הממשל הבולגרי עובד בשיתוף פעולה עם ממשלים אחרים על מנת להלחם בסחר דרך הסכמים בילטרליים ושיתוף במידע הקיים¹⁵.

¹⁴ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

¹⁵ US Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

3. אמנות והסכמים אזוריים ובינלאומיים בנושא סחר בבני אדם ועבודה

בכפייה

מתוך סקירת האמנות וההסכמים הבאים נראה כי קיימת מודעות הן במישור האזורי והן במישור הבינלאומי לקיומה ולחומרתה של תופעת הסחר בבני אדם. בנוסף, ניתן לראות כי מדינת ישראל, בסמוך להקמתה, הצטרפה למדינות החתומות על האמנה לדיכוי סחר בבני אדם (1950) בהכירה בתופעת הסחר בבני אדם.

3.1 אמנות בינלאומיות

3.1.1 האמנה הבינלאומית לדיכוי סחר העבדות הלבנה The International Convention for

the Suppression of the White Slave Traffic (1910)

האמנה הבינלאומית לדיכוי סחר העבדות הלבנה נחתמה בפריז בתאריך 4 מאי 1910 ונכנס לתוקף ב – 8 אוגוסט 1912. האמנה אוסרת על סחר בנשים למטרות לא מוסריות. החותמים הראשונים על האמנה כללו את אוסטריה – הונגריה, בלגיה, ברזיל, דנמרק, צרפת, גרמניה, בריטניה, איטליה, הולנד, פורטוגל, רוסיה, ספרד ושוודיה. סין, יפן וטורקיה הצטרפו לאמנה מאוחר יותר.

3.1.2 האמנה הבינלאומית לדיכוי הסחר בנשים ובילדים Convention for International

the Suppression of Traffic in Women and Children (1921)

האמנה הבינלאומית השנייה לטיפול בנושא סחר בנשים ובילדים הייתה האמנה הבינלאומית לדיכוי הסחר בנשים ובילדים. האמנה נחתמה על ידי 60 מדינות בקירוב בשנת 1921. האמנה אוסרת על סרסרות, פיתוי או הולכת שולל נשים או נערות בוגרות למטרות לא מוסריות, לעסוק בהן במדינות אחרות.

3.1.3 האמנה הבינלאומית לדיכוי סחר בנשים בוגרות International Convention for the

Suppression of the Traffic in Women of Full Age (1933)

ההסכם המולטיליטרלי הבא היה ההסכם הבינלאומי לדיכוי סחר בנשים בוגרות, אשר נחתם בגינבה בתאריך 11 אוקטובר 1933. הסכם זה חייב את המדינות החותמות למנוע, לאסור, לתבוע ו/או להעניש את אלה העוסקים בפעולות כגון אלה. 26 מדינות, ברובן אירופאיות, חתמו על הסכם הזה.

3.1.4 האמנה לדיכוי סחר בבני אדם (-) Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and the Exploitation of the Prostitution of Others (1950)

האמנה לדיכוי סחר בבני אדם וניצול הזנות נחתמה בשנת 1950 על ידי יותר מ- 60 מדינות, בהן יפן, איראן, עיראק וכווית. אמנה זו גיבשה וחיזקה את הרעיונות הבאים לידי ביטוי באמנות הקודמות לה. האמנה אוסרת על אינדיבידואלים, או מדינות, לסרסר, לפתות או להוליך שולל כל אדם אחר למטרות זנות. האמנה אוסרת על זנות אפילו אם זו נעשית בהסכמתו של האדם. האמנה דורשת מהמדינות השונות להעניש כל אדם אשר מחזיק, מנהל או מתקצב ביודעין, או נוטל חלק בתקצוב של בית-בושת. בנוסף, דורשת האמנה מהמדינות החתומות עליה להעניש את האנשים אשר ביודעין חוכרים או משכירים מבנה או כל מתקן אחר למטרות זנות. האמנה מספקת לזרים את הזכויות הניתנות לתושבי המקום. אישה אשר נסחרה יכולה לתבוע את סרסורה באותה המדינה אם הדבר בר ביצוע גם לגבי תושבת המקום. כמו כן, מוטלת החובה על המדינות החתומות לספק טיפול ואחזקה ארעיים לקורבנות הסחר לפני החזרתן לארץ המוצא שלהן.

המדינות החתומות הסכימו להתייחס אל הסחר כאל עבירה בת הסגרה. משמעות הכרה זו היא כי מדינה יכולה לבקש את הסגרתו של סרסור ממדינה אחרת. האמנה דורשת מהמדינות לנקוט באמצעים הולמים בפיקוח על סוכנויות עבודה, על מנת למנוע מנשים ונערות צעירות המחפשות עבודה להיות חשופות לסכנה של עבודה בזנות בכפייה.

מדינת ישראל הצטרפה בתאריך 28 דצמבר 1950¹⁶

¹⁶ הנתון לגבי הצטרפותה של מדינת ישראל לאמנה לדיכוי סחר בבני אדם (1950) התקבל ממחלקת אמנות, משרד החוץ. 17 יולי 2001

3.2 הסכמים אזוריים

3.2.1 מסמך מוסקבה The Moscow Document

סעיף 40.7 במסמך מוסקבה אשר אומץ על ידי **מדינות ה-OSCE** בשנת 1991 אומר כי: המדינות המשתתפות יתבקשו למגר כל צורה של אלימות נגד נשים, וכל צורה של סחר בנשים וניצולן. בנוסף, יהיה על המדינות להבטיח כי יחולו איסורים חוקיים הולמים נגד פעולות שכאלה. סעיף זה פונה בצורה ספציפית לנושא הסחר בנשים. בנוסף מחויבות המדינות המשתתפות להגנה וקידום זכויות פונדמנטליות של בני אדם בצורה מלאה וללא הפלייה.

3.2.2 הצהרת האג Hague Declaration (1997)

הנחיות הצהרת האג (1997) אינן מחייבות משפטית אך אומצו באורח וולונטרי על ידי **מדינות האיחוד האירופי**. ממשלות האיחוד האירופי מחויבות על פי ההצהרה באופן ספציפי למגוון רחב של אמצעים אשר מטרתם היא מניעת הסחר בנשים ושיפור מעמדן של אלה אשר נפלו קורבן לסחר. בין האמצעים הללו היו מספר מחויבויות משמעותיות אשר יספקו תמיכה, הגנה, ותיקונים בחקיקה לקורבנות הסחר וזאת במטרה ליצור "קרקע נוחה" למתן עדות על ידי הקורבנות.

3.2.3 אמנת אמסטרדם Amsterdam Treaty (1997)

אמנת אמסטרדם שעניינה שיפור ההאחדה הנורמטיבית בין מדינות האיחוד האירופי ובין היתר הגברת שיתוף הפעולה באכיפת החוק, כוללת בסעיף 6 התייחסות ישירה לפעילות האירופית המשותפת הנדרשת לצורך ההתמודדות עם תופעת הסחר בבני אדם.

4. פעילות האיחוד האירופי והמועצה האירופית

כחלק מן הפעילות לאכיפת החוק באירופה, הקימו הן מוסדות האיחוד האירופי והן מוסדות המועצה האירופית מנגנונים משותפים למלחמה בפשע בתוך המדינות המשתייכות לאיחוד האירופי והמדינות המשתייכות למועצה האירופית.

4.1 תוכנית DAPHNE של המועצה האירופית

המועצה האירופית הקימה מספר תוכניות אשר משפיעות ישירות על קורבנות סחר. אחת מהתוכניות הגדולות ביותר ידועה כתוכנית DAPHNE. תוכנית זו נוצרה מתוך יוזמת DAPHNE שקדמה לה.

תוכנית DAPHNE נוצרה על מנת לעזור לארגונים לא ממשלתיים במלחמה באלימות נגד נשים, בני נוער וילדים מכל צורות האלימות וניצול מיני מסחרי, סחר וצורות אחרות של ניצול.

תוכנית DAPHNE היא תוכנית פעולה של הקהילה האירופית אשר נכנסה לתוקפה החל מהתאריך 31 דצמבר 2000 ועד ל – 31 דצמבר 2003. מטרת תוכנית זו היא לתרום להבטחת רמה גבוהה של הגנה על בריאותם הפיסית והמנטלית של ילדים, בני נוער ונשים מפני אלימות (כולל אלימות הבאה לידי ביטוי בצורה של ניצול מיני) על ידי הניסיון למנוע אלימות ועל ידי הספקת תמיכה לקורבנות העבירה, וזאת על מנת, בעיקר, למנוע חשיפה עתידית לאלימות. יתר על כן, מטרתה היא לעזור ולעודד ארגונים לא ממשלתיים וארגונים פעילים אחרים בתחום זה.

הפעולות בהן נוקטת תוכנית DAPHNE כדי לקדם את מטרותיה:

- פעילות בינלאומית על מנת להקים רשתות מולטי דיסציפלינריות במחקר נושא הסחר בבני אדם. ועל מנת להבטיח חילופי אינפורמציה ושיתוף פעולה ברמת הקהילה;
- פעילות בינלאומית אשר תהיה מכוונת להגברת המודעות הציבורית;

יישום תוכנית DAPHNE:

1. המועצה האירופית תבטיח את היישום, בשיתוף פעולה קרוב עם המדינות החברות;
2. המועצה האירופית, לאחר ייעוץ עם המדינות החברות, בשיתוף עם מוסדות וארגונים פעילים בתחום של מניעה והגנה מפני אלימות נגד ילדים, בני נוער ונשים, ובתמיכה בקורבנות. המועצה האירופית מעודדת בעיקר שיתוף פעולה בינלאומי בין ארגונים לא ממשלתיים וסמכויות לאומיות, מקומיות ואזוריות;
3. המועצה האירופית תיקח בחשבון פעילויות המבוצעות בתחום ברמה הלאומית, אזורית ומקומית.
4. הפעילות שתעשה תערב מספר משמעותי של מדינות חברות.

תקציב תוכנית DAPHNE:

1. מסגרת העבודה התקציבית ליישום התוכנית במהלך ארבע השנים (2000 – 2003) נקבעה על 20 מיליון אירו (EURO).
2. תרומתה הכלכלית של הקהילה תתאפשר בהתאם לאופי הפעילות. אך היא לא תעלה על 80% מעלותה של פעילות.

בשנת 2000, עם תחילתה של תוכנית DAPHNE, 47 פרויקטים אושרו למימון. בתוכנית קיים מגוון רחב של ארגונים, ממספר רב של מדינות. כל ארגון העוסק בנושא יכול לפנות לקבלת מימון דרך תוכנית DAPHNE 2000 – 2003. בנוסף, פרויקטים הממומנים על ידי התוכנית, אינם ממומנים על בסיס שנתי, הם יכולים לפעול במשך תקופה העולה על שנה.

4.2 תוכנית STOP של האיחוד האירופי

האיחוד האירופי פועל בצורה אקטיבית בהנחלת שיתוף פעולה בין סוכנויות אכיפת החוק וגופים אחרים אשר נלחמים בסחר בבני אדם והניצול המיני של ילדים. למטרה זו, הוקמה בשנת 1996 תוכנית STOP לתקופה של שישה חודשים בתקציב של 6.5 מיליון אירו. במהלך חמש השנים של יישום התוכנית, התוכנית מימנה 85 פרויקטים. מטרתה של תוכנית STOP היא לעודד ולאכוף את רשתות שיתוף הפעולה בין מגוון אנשים אשר אחראיים על הפעילות כנגד הסחר בבני אדם והניצול המיני של ילדים במדינות החברות. בקונטקסט הזה מטרותיה העיקריות של התוכנית הן:

➤ סיפוק תמריצים להשגת ידע אופרטיבי ממדינות המוצא של קורבנות של הסחר בבני אדם והניצול המיני של הילדים;

➤ קידום הידע של מדינות חברות אחרות בתחומי המערכות המשפטיות והפרקטיקה (בעיקר הליכים משפטיים, הליכים הקשורים להגירה ושליטה בגבולות, וחקיקה סוציאלית ונושאי מסים);

➤ עידוד הקמת רשתות קשר בין האנשים האחראיים למלחמה בפשעים האמורים, ועידוד שיתוף פעולה ביניהם בכל צורה שהיא;

➤ עידוד הפצת מידע על ידי העברת נתונים ויצירת בסיסי נתונים.

תוכנית ה- STOP מספקת תמיכה כלכלית לארגונים פעילים על פי חמש הקטגוריות כדלקמן:

3. מיומנות וניסיון;
4. תוכניות חילופין;
5. ארגונים אשר עורכים מפגשים מולטי דיסציפלינאריים וסמינרים;
6. לימודים ומחקרים;
7. הפצת מידע.

הפרוייקטים יכולים לכלול בתוכם או להיות מועברים על ידי גופים ציבוריים או פרטיים אשר אחת מהפונקציות שלהם היא מניעה או מלחמה בסחר בבני אדם ובניצול המיני של ילדים, עזרה לקורבנות או עבודה עם עבריינים, וצוותים אקדמיים ומדעיים, כאשר כל אלה משרתים את מטרות הפרוייקטים.

מאז שנסתיימה התוכנית בסוף דצמבר 2000, האיחוד האירופי הציע להרחיב את משך התוכנית לתקופה של שנתיים, תוכנית STOP מס' 2, אשר תבטיח את המשך התמיכה. התוכנית תספק

מימון העומד על 4 מיליון אירו לתקופה של שנתיים. על המשך תוכנית STOP דנה הוועדה במהלך שנת 2001.

5. סיכום

תופעת הסחר בבני אדם בכלל ובנשים צעירות ונערות בפרט למטרות עבודה בכפייה ביניהן בתעשיית המין, היא תופעה הולכת וגדלה אשר בבסיסה הפרות בוטות של זכויות האדם. ברחבי העולם, גדלה ההכרה בתופעה ובחומרתה ובמדינות השונות נעשים ניסיונות למלחמה בתופעה.

ישנן מדינות אשר מתייחסות לנושא על ידי חקיקה האוסרת סחר בבני אדם ביניהן ארה"ב, ספרד, בלגיה, הולנד, גרמניה. מדינות אלה מטפלות גם בקורבנות בנושאים כגון: אשרות שהייה זמניות, אישורי עבודה טיפולים רפואיים, טיפולים פסיכולוגיים, תוכניות הגנה וכו'. ארה"ב אף מתנה בחוק קבלת סיוע כלכלי (להוציא הומניטרי) בעמידה בקריטריונים מינימליים שמטרתם מלחמה בתופעת הסחר בבני אדם. לאחרונה, בהתאם לחוק, הופיע דו"ח מחלקת המדינה אשר פרסם דירוג מדינות על פי העמידה או אי העמידה בקריטריונים. על פי הדו"ח מדינות הנמצאות בדירוג הנמוך ביותר, ולא ישפרו את מצבן עד לדו"ח שיפורסם בשנת 2003 יהיו חשופות להטלת סנקציות כלכליות.

בנוסף, ישנן מדינות אשר מתייחסות לתופעת הסחר בבני אדם על ידי חקיקה עקיפה, ביניהן איטליה, שוודיה ובולגריה.

כמו כן, קיימות אמנות בינלאומיות והסכמים אזוריים המתייחסים לתופעת הסחר בבני אדם כבר משנת 1910. מדינת ישראל חתומה אף היא על אמנה המתייחסת לתופעת הסחר בבני אדם (האמנה לדיכוי סחר בבני אדם, 1950).

אף ברמת הקהילה האירופית מתבצעים מאמצים לבניית תוכניות אשר מטרתם עידוד חילופי מידע, עידוד עבודתם של הארגונים הלא ממשלתיים, הנחלת שיתוף פעולה בין הארגונים המטפלים בתופעת הסחר בבני אדם ועוד.

במסגרת העבודה על מסמך זה, עלו מספר הערות והארות אליהן ראוי להתייחס בנושא סחר בבני אדם בכלל ובנשים בפרט:

- ✦ קיימת בעיה בהגדרה לא אחידה של המושג סחר בנשים בקרב מדינות שונות וארגונים שונים. בעיה זו עלולה לגרור התייחסות לא שווה מבחינה חוקית לסוחרי נשים.
- ✦ יש מקום לבחון שיתוף פעולה אם על ידי הסכמים בילטרליים ואם על ידי הסכמים, אחרים עם מדינות המוצא של הנשים הנסחרות.
- ✦ מתוך הסקירה ההשוואתית לגבי החקיקה בנושא סחר בנשים ניתן לראות כי רוב החוקים נוטים להיות מוגדרים בצורה אקסקלוסיבית במונחים של סחר למטרות זנות או ניצול מיני. יש מקום לבחון את חקיקתם של חוקים אשר יתייחסו אף לצורות אחרות של סחר ועבודה בכפייה.

רשימת מקורות

U.S Department of State. Trafficking in Persons Report. July 2001

Trafficking in Human Beings: Implications for the OSCE. 1999

Combat of Trafficking in Women for the Purpose of Forced Prostitution-International Standards. 2000

Statement on Trafficking in Women and Children. Party of European Socialists. 2001

Guide to the New UN Trafficking Protocol. Coalition Against Trafficking Women. 2001

Trafficking in Women and Children: The U.S. and International Response. U.S. Department of State. 2000

New England International & Comparative Law Annual. Trafficking of Women into the European Union. New England School of Law. 1999i

U.S. Department of Justice Civil Rights Division: Victims of Trafficking and Violence Protection Act of 2000

דו"ח אמנסטי בנושא סחר בנשים בישראל. מאי 2000.

סחר בנשים – צעדים שננקטו במדינות אחרות; טיוטה. משרד המשפטים.